

به نام خدا - بررسی درس دوم عربی ۳ مشترک (دوازدهم ریاضی و تجربی) - حسن اسدی و زینب کسمائی

﴿... لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ سَبِيلًا﴾

حجّ خانه‌ی { خدا } بر مردم ، بر کسانی که بتوانند به سوی آن راه یابند، واجب { الهی } است.

الله : خبر مقدم بصورت شبه جمله " جار و مجرور " - على الناس : جار و مجرور - حِجُّ : مبتدأ مؤخر - البيت : مضaf اليه
مان : اسم موصول (در نقش بدل : صرفاً جهت اطلاع) استطاع اليه سبيلاً : جمله صله - استطاع : فعل و فاعله هو مستتر -
اليه : جار و مجرور - سبيلاً : مفعول به

جلس أعضاء الأسرة أمام التلفاز و هم يشاهدون الحجاج في المطار .

اعضای خانواده مقابل تلویزیون نشستند در حالی که حاجیان را در فرودگاه مشاهده من کردند.

جلس: فعل - اعضاء: فاعل " اسم ظاهر " - الاسرة: مضاف اليه - امام: قيد مكان - التلفاز: مضاف اليه - و: واو حالیه -
هم: مبتدأ - يشاهدون : خبر(جمله) " فعل و فاعله و بارز " - الحجاج: مفعول - فی المطار: جار و مجرور - هم يشاهدون ... : جمله
حالیه اسمیه

نظر « عارف » إلَى والدِيهِ فَرَأَى دُمْوَعَهُمَا تَتَسَاقْطُ مِنْ أَعْيُنِهِمَا . فَسَأَلَ عَارِفٌ وَالَّدُهُ مُتَعَجِّبًا : يَا أَبِي لَمْ تَبْكِ ؟ !

عارف به پدر و مادرش نگاه کرد پس اشکهایشان را دید که (در حالی که) از چشم هایشان من ریخت. پس عارف با تعجب از
پدرش پرسید: ای پدر من ، برای چه گریه من کنی؟!

نظر : فعل - عارف : فاعل " اسم ظاهر " - إلَى والدِي : جار و مجرور - ه : مضاف اليه

رأى : فعل و فاعله هو مستتر - دموع : مفعول به - هما : مضاف اليه - تتساقط : فعل و فاعله هی مستتر " جمله حالیه " -
من أعين : جار و مجرور - هما : مضاف اليه - سأل : فعل - عارف : فاعل " اسم ظاهر " - والد : مفعول به - ه : مضاف اليه
متعجبًا : حال و صاحبها عارف - أب : منادا - ي : مضاف اليه - لم : جار و مجرور - تبكي : فعل و فاعله انت مستتر

الأبُ : حينَما أَرَى النَّاسَ يَذْهَبُونَ إِلَى الْحَجَّ، تَمَرُّ أَمَامِي ذِكْرِيَاتِي، فَأَقُولُ فِي نَفْسِي: يَا لَيْتَنِي أَذْهَبُ مَرَّةً أُخْرَى !

پدر: هنگامی که مردم را من بینم که (در حالی که) به حجّ من روند ، خاطراتم از مقابلم من گذرند، پس با خودم من گویم: ای
کاش من یک بار دیگر بروم!

أرى : فعل و فاعله أنا مستتر - الناس : مفعول به - يذهبون ... : جمله حالیه " فعل و فاعله و بارز " - إلَى الحج : جار و مجرور
ذكريات : فاعل " اسم ظاهر " - أذهب : خبر لیت - مرّةً: قيد زمان (جهت اطلاع) - أخرى : صفت

رُقَيْةٌ: وَلَكِنَّكَ أَدَيْتَ فَرِيَضَةَ الْحَجَّ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَّةِ مَعَ أُمِّي ! الْأُمُّ: لَقَدْ اشْتَاقَ أَبُوكُمَا إِلَى الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ وَالْتَّقِيْعِ
الشَّرِيفِ.

رقیه: ولی تو (شما) در سال گذشته همراه مادرم فریضه‌ی حجّ را به جا آوردی!

مادر: قطعاً پدرتان مشتاق حرمین شدیفین و بقیع شریف شده است.

آدیت: خبر لکن - فرضیه: مفعول به - الماضیه: صفت - أبو: فاعل - الشریفین: صفت - الشریف: صفت

عارف: مادرجان؛ آیا تو هم مشتاق هستی؟ أنت: مبتدا - مشتاقه: خبر

الأُمُّ: نَعَمْ، بِالْتَّأكِيدِ يَا بُنْيَيْهِ. الأُبُّ: كُلُّ مُسْلِمٍ حِينَ يَرَى هَذَا الْمَشْهَدَ يَشْتَاقُ إِلَيْهِ. عارف: ما هي ذكرياتكم عن الحجّ؟

مادر: بله حتماً پسر عزیزم (پسرکم). پدر: هر مسلمانی وقتی این صحنه را می‌بیند به آن اشتیاق من یابد) مشتاق من شود). عارف: خاطرات شما از حجّ چیست؟

كل: مبتدا - مسلم: مضاف اليه - حين: قيد زمان - يرى: فعل و فاعله هو مستتر - هذا: مفعول به - المشهد: مشار اليه -

يشتاق: خبر برای کل "فعل و فاعله هو مستتر" إليه: جار و مجرور - ما: اسم استفهام در نقش خبر مقدم - ذكريات: مبتدأ مؤخر

الأُبُّ: أَتَذَكَّرُ حِيَامَ الْحُجَّاجِ فِي مِنْيِ وَ عَرَفَاتٍ وَ رَمَيَ الْجَمَرَاتِ وَ الطَّوَافَ حَوْلَ الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ وَ السَّعْيَ بَيْنَ الصَّفَّا وَ الْمَرْوَةِ وَ زِيَارَةَ الْبَقِيعِ الشَّرِيفِ.

پدر: چادرهای حاجیان را در منی و عرفات و رمی جمرات را و طواف پیرامون کعبه‌ی شریف را و سعی بین صفا و مروه را و زیارت بقیع شریف را به یاد می‌آورم.

أتذکر: فعل و فاعله أنا مستتر - حیام: مفعول به - الجمرات: مضاف اليه - الشريفة: صفت - الصفا: مضاف اليه
الأُمُّ: وَ أَنَا أَتَذَكَّرُ جَبَلَ النُّورِ الَّذِي كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ حِرَاءِ الْوَاقِعِ فِي قِمَتِهِ.

مادر: و من کوه نور را به یاد می‌آورم که پیامبر (ص) در غار حرا واقع در قله اش عبادت می‌کرد.

أنا: مبتدا - أتذکر: خبر بصورت جمله "فعل و فاعله أنا مستتر" - جبل: مفعول به - النور: مضاف اليه - الذي: صفت (در معنای که) - كان: فعل ناقص - النبی: اسم کان - يتعبد: خبر کان بصورت جمله "فعل و فاعله هو مستتر" - في غار: جار و مجرور - حراء: مضاف إليه - الواقع: صفت - في قمة: جار و مجرور - هـ: مضاف اليه

رُقْيَة: أَنَا قَرَأْتُ فِي كِتَابِ التَّرْبِيَّةِ الدِّينِيَّةِ أَنَّ أُولَى آيَاتِ الْقُرْآنِ نَزَّلَتْ عَلَى النَّبِيِّ (ص) فِي غَارِ حِرَاءِ. هَلْ رَأَيْتِ الغَارَ يَا أُمَّاهَ؟

رقیه: من در کتاب تربیت دینی خواندم که اوّلین آیات قرآن در غار حرا بر پیامبر (ص) فرود آمد. مادر جان آیا غار را دیدی؟

أنا: مبتدا - قرأ: خبر بصورت جمله "فعل و فاعله ت بارز - في كتاب: جار و مجرور - التربية: مضاف اليه - الدينية: صفت - آن: حرف مشبه بالفعل - أولى: اسم آن - آيات: مضاف اليه - القرآن: مضاف اليه - نزلت: خبر بصورت جمله "فعل و فاعله هي مستتر" على النبی: جار و مجرور - في غار: جار و مجرور - حراء: مضاف اليه

هل: حرف استفهام - رأيت: فعل و فاعله ت بارز - الغار: مفعول به

الْأُمُّ: لَا يَا بُنَيَّتِي. الْغَارُ يَقْعُدُ فَوْقَ جَبَلٍ مُرْتَفِعٍ، لَا يَسْتَطِعُ صُعُودُهُ إِلَّا الْأَقْوِيَاءُ. وَ أَنْتِ تَعْلَمِينَ أَنَّ رِجْلِي تُؤْلِمُنِي.

مادر: نه دخترکم. غار بالای کوهی بلند قرار دارد و فقط { افراد } نیرومند می توانند به آن صعود کنند. و تو من دانی که پایم درد من کند. (ترجمه‌ی تحت لفظی: پایم مرا به درد من آورد)

لا: حرف جواب - ی: مضاف اليه - الغار: مبتدأ - يقع: خبر بصورة جمله " فعل و فاعله هو مستتر " - فوق: قيد مكان - جبل: مضاف إليه - مرتفع: صفت - لا يستطيع: فعل - صعود: مفعول به - هـ: مضاف اليه - إلـا: أداة حصر - الأقوـيـاءـ: فاعـلـ - أـنـتـ: مبـتـداـ - تـعـلـمـيـنـ: خـبـرـ بـصـوـرـتـ جـمـلـهـ " فعل و فاعـلـهـ يـبـارـزـ - أـنـ: حـرـفـ مشـبـهـ بـالـفـعـلـ - رـجـلـ: اـسـمـ أـنـ - یـ: مضـافـ اليـهـ - تـؤـلـمـ: خـبـرـ أـنـ بـصـوـرـتـ جـمـلـهـ " فعل و فاعـلـهـ هيـ مـسـتـتـرـ " - نـ: نـوـنـ وـقـاـيـهـ - یـ: مـفـعـولـ بهـ

رُقَيْة: هَلْ رَأَيْتُمَا غَارَ ثُورِ الَّذِي لَجَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (ص) فِي طَرِيقِ هِجْرَتِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ؟

رقیه: آیا غار ثور را که پیامبر (ص) در راه هجرتش به مدینه منوره به آن پناه برده بود، دیدید؟

هل: حرف استفهام - رأيتما: فعل و فاعله تما بارز - غار: مفعول به - ثور: مضاف اليه - الذي: صفت - لجأ: فعل - إليه: جار و مجرور - النبي: فاعل " اسم ظاهر " - في طريق: جار و مجرور - هجرت: مضاف اليه - هـ: مضاف اليه - الى المدينة: جار و مجرور - المنورة: صفت

الأُبُّ: لَا، يَا عَزِيزَتِي؛ أَنَا أَتَمَنَّ أَنْ أَتَشَرَّفَ مَعَ جَمِيعِ أَعْضَاءِ الْأُسْرَةِ وَ مَعَ الْأَقْرِبَاءِ لِزِيَارَةِ مَكَّةَ الْمُكَرَّمَةِ وَ الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ مَرَّةً أُخْرَى وَ أَزْوَارَ هَذِهِ الْأَمَاكِنِ.

پدر: نه، عزیزم ؛ من آرزو دارم که با تمام اعضای خانواده و با نزدیکان به زیارت مکه مکرمه و مدینه منوره یک بار دیگر مشرف شوم و این مکان ها را زیارت کنم.

لا: حرف جواب - ی: مضاف اليه - أنا: مبتدأ - أـتـمـنـ: خـبـرـ بـصـوـرـتـ جـمـلـهـ " فعل و فاعـلـهـ أـنـاـ مـسـتـتـرـ " - أـنـ: حـرـفـ نـاصـبـ أـتـشـرـفـ: فـعـلـ وـ فـاعـلـهـ أـنـاـ مـسـتـتـرـ - معـ: قـيـدـ - جـمـيـعـ: مضـافـ إـلـيـهـ - أـعـضـاءـ: مضـافـ إـلـيـهـ - الـأـسـرـةـ: مضـافـ إـلـيـهـ - معـ: قـيـدـ الـأـقـرـبـاءـ: مضـافـ إـلـيـهـ - لـزـيـارـةـ: جـارـ وـ مجرـورـ - مـكـةـ: مضـافـ إـلـيـهـ - الـمـكـرـمـةـ: صـفـتـ - الـمـدـيـنـةـ: معـطـوـفـ - الـمـنـوـرـةـ: صـفـتـ - أـخـرـىـ: صـفـتـ - أـزـوـارـ: فـعـلـ وـ فـاعـلـهـ أـنـاـ مـسـتـتـرـ - هـذـهـ: مـفـعـولـ بهـ - الـأـمـاكـنـ: مـشـارـإـلـيـهـ

المُعْجَم

زارُ: دیدار کرد (مضارع: یَزُورُ) «رُزْتُ: دیدار کردم « آلسْعُونِ: دویدن ، تلاش آلقِيمَة: قلـهـ «جمع: الـقـيـمـ « لـجـأـ إـلـىـ: به ... پـناـهـ بـرـدـ مـرـ: گـذـرـ کـرـدـ (مضارع: يـمـرـ) المـشـهـدـ: صـحـنـهـ جـمـعـ: الـمـشـاهـدـ	بُنَيَّتِي: دخترکم تَعْبُدَ: عبادت کرد آلـتـلـفـازـ: تلویزیون آلـخـيـامـ: چـادرـهاـ « مـفـرـدـ: الـخـيـمـةـ « آلـرـجـلـ: پـاـ « جـمـعـ: الـأـرـجـلـ « رـمـيـ الـجـمـراتـ: پـرـتـابـ رـيـگـ هـاـ (در مراسم حج)	آلـمـ: به درد آورد (مضارع: يـوـلـمـ) « رـجـلـيـ تـؤـلـمـنـيـ: پـایـمـ درـدـ منـ کـنـدـ « اشـتـاقـ: مشـتـاقـ شـدـ (مضارع: يـشـتـاقـ) آمـاهـ: اـیـ مـادـرـ بـتـیـ: پـسـرـکـمـ
---	---	---

عَيْنُ جوابِ الأسئلةِ التاليةِ مِنَ العمودِ الثاني. (اثنانِ زائدانِ)

١- لماذا لم تصعد والدة عارفٍ و رقيةٍ جبل النور؟ لأنّ رجل الأم كانت تؤلمه.

جبل : مفعول به - كانت تؤلمها : خبر أنّ - ها : مفعول به - رجل : مؤنث معنوي

٢- ماذا كان أعضاء الأسرة يشاهدون؟ الحجاج في المطار

ماذا : مفعول به مقدم - أعضاء : اسم كان - يشاهدون : خبر كان بصورة جمله فعلية - الحجاج: مفرد الحاج اسم فاعل -

المطار: اسم مكان (مجال - مدار - مزار - مكان ...)

٣- أين جلس أعضاء الأسرة؟ أمام التلفاز

أعضاء : فاعل " اسم ظاهر " - الأسرة جمعش الأسرة

٤- كيف يكون جبل النور؟ يكون مرتفعاً

كيف : خبر مقدم براي يكون - جبل : اسم يكون

٥- من كان يبكي؟ والدا الأسرة

من : اسم استفهام در نقش مبتدأ - كان : فعل ناقص و اسمه هو مستتر - يبكي : خبر فعل ناقص بصورة جمله " فعل و فاعله هو مستتر " - كان يبكي: خبر براي من

اعلموا - الحال (قيد حالت)

رأيت ولدا مسروراً . ولدا: نکره هست و صاحب حال نمی شود - مسروراً : صفت

رأيت الولد المسرور: المسرور معرف بأل است ولی حال غالبا نکره و گاهی معروف بالإضافة من آید، پس المسرور صفت است.

رأيت الولد مسروراً. الولد: صاحب حال (معرفة) - مسرورا: حال مفرد (نکرة - منصوب - مشتق و اسم مفعول)

ذهبت البنت الفرحة. الفرحة: معرفه بأل - پس حال نیست - الفرحة: صفت

مضاف ، موصوف و صاحب حال نقش نیستند.

ذهبت البنت فرحة. البنت: معرفه " صاحب حال " - فرحة (= مسروراً): نکرة - پس صفت نیست (چون با البنت در معرفه و نکره بودن متفاوت است) و حال مفرد است.

حال مفرد (اسم): اسمی است نکرة و منصوب و مشتق (اسم فاعل ، اسم مفعول و صفت مشبهة) که حالت صاحب حال (فاعل، مفعول ، نائب فاعل) را هنگام وقوع فعل بیان من کند.

صفت مشبهه: صفت ساده یا مطلق یا بیانی فارسی است (و یکی از مشتقات که در ترجمه قید بسیار یا ترو ترین ندارد و در وزن به اسم فاعل و اسم مفعول شبیه نیست) : جميل - فَرَحٌ (شاد) - حَزِينٌ - حَسِينٌ.....

اشتغل منصوري في المزرعة نشيطاً.
اشتغل: فعل - منصور: فاعل "اسم ظاهر" - في المزرعة: جار و مجرور -
نشيطاً: حال مفرد و صاحبها "منصور(معرفه - اسم علم)"

وقف المهندس الشاب في المصنع مُبتسماً.
وقف: فعل - المهندس: فاعل - الشاب: صفت - في المصنع: جار و مجرور - مبتسماً: حال مفرد و صاحبها المهندس

اللاعبون الإيرانيون رجعوا من المسابقة مُبتسمين.
اللاعبون: مبتدأ_ الإيرانيون: صفت_ رجعوا: خبر بصورة جمله "فعل و فاعله واو بارز" _ من المسابقه: جار و مجرور_ مبتسمين: حال مفرد (منصوب بالياء) و صاحبها واو بارز

هاتان البنتان قامتا بجولة علمية في الإنترت مُبتسمتين.
هاتان: مبتدأ، البنتان: مشار اليه، قاما: خبر بصورة جمله "فعل و فاعله الف بارز" ، بجولة جار و مجرور، علمية صفت، في الإنترت: جار و مجرور، مبتسمتين: حال مفرد(منصوب بالياء) ، صاحب حال الف در قامتا

تلہ های حال :

١- حواسمن باشد که مفعول به دوم را در فعل های دو مفعولی "حال" نگیریم:

ربی جعلني حّراً.
ربی: مفعول به اول - حّراً: مفعول به دوم

ظننتك عاقلاً.
ظننتك: مفعول به اول - عاقلاً: مفعول به دوم

لا تحسب هذا الرجل مجنوناً.
هذا: مفعول به اول - مجنوناً: مفعول به دوم

٢- حواسمن باشد که خبر أفعال ناقصه را "حال" نگیریم:

أصبح النّاسُ مسرورينَ بعد استماع هذا الخبر.
مسرورين: خبر أصبح

كان التلاميذُ فرحيينَ عندما دخل المعلم الصّف.
فرحيين: خبر كان

طلّاب هذا الصّف ليسوا متّكّسينَ.
متّكّسين: خبر ليس

صار الهواء بارداً و النّاسُ ليسوا ألبسة شتوية.
بارداً: خبر صار

در تمام مثال هایی که گذشت مفعول به دوم و خبر أفعال ناقصه از ارکان جمله هستند یعنی اگر حذف شوند جمله ناقص می شود ولی حال از ارکان جمله نیست و قابل حذف شدن می باشد:

دخل الطّلابُ الصّفَ مسرورين.
اگر مسرورين را حذف کنیم به اصل عبارت لطمه ای وارد نمی شود. پس مسرورين حال است.

اختیز نفسک. عین «الحال» في الجملة التالية.

١- وصل المسافران إلى المطار متأخرین و ركبا الطائرة.

وصل : فعل - المسافران : فاعل - إلى المطار : جار و مجرور - متأخرین : حال مفرد " اسم " و صاحبها المسافران - واو عطف - ركبا : فعل و فاعله الف بارز - الطائرة : مفعول به - ركبا الطائرة : معطوف (جهة اطلاق)

توجه : المطار " مشتق و اسم مكان " - الطائرة : هواپیما (جمع : الطائرات) - الطائر : پرندہ (جمع : الطیور)

٢- تجتهد الطالبة في أداء واجباتها راضيةً و تساعد أمها.

تجتهد : فعل - الطالبة : فاعل " اسم ظاهر " - في أداء : جار و مجرور - واجبات : مضاف إليه - ها : مضاف إليه - راضية: حال مفرد و صاحبها الطالبة - واو عطف تساعد : فعل و فاعله هي مستتر - أم: مفعول به - ها : مضاف إليه - تساعد أمها: معطوف

٣- يشجع المتفرجون فريقهم الفائز فرحين.

يشجع : فعل - المتفرجون: فاعل - فريق: مفعول به - هم : مضاف إليه - الفائز: صفت براي فريق - فرحين : حال مفرد و صاحبها " المتفرجون "

٤- الطالبتان تقرآن دروسهما مجدتين.

الطالبتان : مبتدأ - تقرآن : خبر بصورة جمله فعلية " فعل و فاعله الف بارز - " دروس : مفعول به - هما : مضاف إليه - مجدتين: حال مفرد و صاحبها " الف " تقرآن

گاهی قید حالت به صورت جمله اسمیه همراه با حرف «واو حالیه» و به دنبال آن یک ضمیر من آید؛ مثال:

الف. رأيُتُ الفلاحَ وَ هُوَ يَجْمِعُ الْمَحْصُولَ. کشاورز را دیدم، در حالی که محصول را جمع من کرد.

رأيُتُ : فعل و فاعله " ت " بارز - الفلاح : مفعول به - واو حالیه - هو: مبتدأ - يجمع : خبر بصورة جمله " فعل و فاعله هو مستتر " المحصول : مفعول به . هو يجمع : جمله حالیه و صاحبها الفلاح

ب. أشاهدُ قاسِمًا وَ هُوَ جَالِسٌ بَيْنَ الشَّجَرَتَيْنِ. قاسم را من بینم، درحالی که میان دو درخت نشسته است.

أشاهدُ : فعل و فاعله أنا مستتر - قاسما: مفعول به - واو حالیه - هو: مبتدأ - جالس : خبر مفرد " اسم " - هو جالس : جمله حالیه اسمیه و صاحبها قاسما - بین : قید مكان - الشجرتين: مضاف إليه

در جمله الف قید حالت به صورت ماضی استمراری ترجمه من شود.

انواع واو

واو عطف (عطف کلمه به کلمه - عطف جمله به جمله)

سعید خرج من البيت و رجع سريعا. اشتريت من السوق الفواكه و الخضروات.

واو قسم (جزء حروف جر) - قسم به

والعصرِ إنَّ الإِنْسَانُ لَفِي خَسْرٍ

وَاللَّهُ مَا رَأَيْتُ أَفْضَلَ مِنْكَ.

توجه:

أنا و الله لا نرضى عنك. به توجه به صيغه فعال ، واو حتما " عطف " است.

اگر واو قسم بود " لا أرضي " من آمد.

واو حاليه : در حالی که

خرجتُ من البيت و الشمس محرقة. دو عمل در موازات هم انجام می شوند پس واو حاليه است.

خرج سعيد من البيت و رجع سريعا. دو عمل در ادامه هم انجام می شوند پس واو عطف می باشد.

واو حاليه مستيقما (بدون فاصله) سرفعل نمی آيد.

فاصله اندازهای بین واو حاليه و فعل يا عبارت بعد : اسم - قد - لم - لن....

يسكت نيماء ولا يتكلّم. واو عطف

صاحب التجل و قد يئس من فرسه. واو حاليه

هجمنا على العدة و لم يطلع الفجر. واو حاليه

وجود صاحب حال در جمله های حاليه الزامي نیست.

أنواع معرفه : اسم علم - ضمير - اسم اشاره - اسم موصول / معرف بألف - معرف بالإضافة

توجه :

رأيُّ طفلاً فِي الزقاق يَلْعُبُ بالكرة. طفلاً: نکره - يلعب بالكرة: جمله وصفيه

رأيُّ الطفَلَ فِي الزقاق يَلْعُبُ بالكرة. الطفل : معرفه - يلعب بالكرة : جمله حاليه فعليه

الجملة حول النکرات وصفية و الجملة حول المعارف حالية

اخبر نفسك : ترجم الآيات الكريمة ، ثم عين «الحال» .

1 - « وَخُلُقُ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا » و انسان ، ضعيف آفریده شد. ضعيفاً: حال - الإنسان : صاحب حال در نقش نائب فاعل

۲- « وَلَا تَهْنِوْا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَتْمَ الْأَعْلَوْنَ. » و سستی نکنید و اندوهگین نشوید در حالی که شما برترین هستید .

واو آخری : واو حالیه - أَتْمَ الْأَعْلَوْن : جمله حالیه - أَتْمَ : مبتدا - الأَعْلَوْن : خبر مفرد (اسم) - صاحب حال : ضمیر و او در لا تحزنوا در نقش فاعل

۳- « كَانَ النَّاسُ أَمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ » مردم امتی یکپارچه بودند پس خداوند پیامبران را بشارت دهنده (مژده دهنده) برانگیخت. مبشرين : حال مفرد (اسم) صاحبها النبیین - کان : فعل ناقص - الناس : اسم کان - أَمَّةً : خبر کان مفرد (اسم) - واحده : صفت (نعت) - بعث : فعل - اللَّهُ : فاعل "اسم ظاهر" - النَّبِيِّينَ : مفعول به

۴- « يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَةُ ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ راضِيَةً مرضيَّةً » ای نفس مطمئن به سوی پروردگارت راضی و مورد رضایت بازگرد .

ها: ضمیر نیست (حرف تنبیه) - المطمئنة: صفت - ارجعي : فعل و فاعله ی بارز - إلى رب : جار و مجرور - کی: مضاف إليه - راضيَّةً : حال مفرد (اسم) - مرضيَّةً : حال مفرد (اسم) - صاحب حال : ی در ارجعي

- « إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ » إنما: أداء حصر فقط - تنها " سرپرست شما فقط خدا و رسول او و کسانی هستند که ایمان آوردن ، کسانی که نمازرا برپا می کنند و زکات من پردازند در حالی که در رکوع هستند

إنما بر سر جمله ی اسمیه بباید در ترجمه بر سر خبر ترجمه می شود.

ولي: مبتدا - کم : مضاف إليه - اللَّهُ : خبر مفرد "اسم" - الصلاة: مفعول به - الزكاة: مفعول به - واو حالیه - هم : مبتدا - راكعون : خبر مفرد - هم راكعون : جمله حالیه اسمیه

التمرين الأول

أ- عَيْنُ نَوْعِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَظٌ. (نَوْعُ الْكَلِمَاتِ: اسْمُ فَاعِلٍ وَاسْمُ مَفْعُولٍ وَاسْمُ مَكَانٍ وَاسْمُ مُبَالَغَةٍ وَفَعْلٌ مَاضٍ وَفَعْلٌ مُضَارِعٍ وَمَصْدَرٌ وَحَرْفٌ جَرٌّ وَ ...)

« السَّيِّدُ مُسْلِمٌ » مُزارعٌ. هُوَ يَسْكُنُ فِي قَرِيَّةٍ يُطْرُودُ بِمُحَافَظَةِ مازندران. إِنَّهُ رَجُلٌ صَادِقٌ وَصَيْارًا وَمُحْتَرَمٌ. فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ شاهدَ جَمَاعَةً مِنَ الْمُسَافِرِينَ وَاقِفِينَ أَمَامَ مَسْجِدِ الْقَرِيَّةِ. فَذَهَبَ وَسَأَلُوكُمْ عَنْ سَبَبِ وُقُوفِهِمْ فَقَالُوا: إِنَّ سَيَارَتَنَا مُعَطَّلَةً. فَاتَّصلَ السَّيِّدُ مُسْلِمٌ بِصَدِيقِهِ مُصَلِّحِ السَّيَّارَاتِ؛ لِكَيْ يُصَلِّحَ سَيَارَتَهُمْ. وَجَاءَ صَدِيقُهُ وَجَرَ سَيَارَتَهُمْ بِالْجَرَازَةِ وَأَخْذَهَا إِلَى مَوْقِفِ تَصْلِيْحِ السَّيَّارَاتِ.

أ- مزارع اسم فاعل از باب مفاعة - یسكن : فعل مضارع - صادق: اسم فاعل - صیار: اسم مبالغة - محترم : اسم مفعول - من : حرف جر - المسافرین : اسم فاعل - واقفين : اسم فاعل - مسجد : اسم مكان - ذهب : فعل ماضی - عن : حرف

جر - معطلة: اسم مفعول - مصلح : اسم فاعل - يصلح : فعل مضارع - موقف : اسم مكان - تصليح : مصدر باب تفعيل ب : ما مهنة صديق السید مسلم؟ هو مصلح السيارات

ج : كم جاراً و مُجرِّد في النص؟

في قرية بطرود بمحافظة مازندران

د: أين يعيش السيد مسلمي؟

هـ: أكتب مفرد هذه الكلمات.

سادة : سيد - قرى : قرية - رجال : رجل - أيام : يوم - سيارات : سيارة - مصلحون : مصلح - أصدقاء : صديق - موافق : موقف
- جرارات : جرار - جماعات : جماعة

توجه : رجل " پا " أرجل

اسم مبالغة : ١. زيادة وصف " ستار ، وهاب ، ... " ٢. أداة (ابزار) : نظارة - جوال - سيارة - فتاحة ... ٣. حرفه (شغل) : قصاب ،
بزار ، حداد

عيّن المبالغة تدل على زيادة الوصف : ١. أمارة ٢. طيار ٣. خطاط ٤. جوال

عيّن المبالغة تختلف في الدلالة : ١. أمارة ٢. لوامة ٣. جبار ٤. رسام

عيّن المبالغة: ١. سيارة ٢. غفار ٣. فتاحة ٤. حداد در این حالت زيادة وصف انتخاب شود.

التمرين الثاني : عيّن الكلمة الغريبة في كل مجموعه، مع بيان السبب .

عيّن : فعل و فاعله أنت مستتر - الكلمة: مفعول به - الغريبة: صفت - في كل: جار و مجرور - مجموعة: مضاف اليه - مع : قيد
(سبك) - بيان : مضاف اليه - السبب : مضاف اليه

١- الأرباع (چهارشنبه) : مفرد - الأصدقاء : جمع مكسر " دوستان " - الأقرباء : جمع
مكسر " نزديكان "

٢- الطين: گل - الملف : پوشه - التراب : خاک - الحجر: سنگ

٣- الأعین: جمع مكسر " چشم ها " - الأكتاف: جمع مكسر " كتف ها " - الفأس: مفرد " تبر " - الأسنان: جمع مكسر
" دندان ها "

٤- الغراب: كلاح " الغربان " - العصفور: گنجشک " العصافير " - الحمامه: کبوتر " الحمام " - المائدة: سفره " الموائد "

٥- العظم: استخوان " العظام " - اللحم: گوشت " اللحوم " - العام: سال " الأعوام " - الدم: خون " الدماء "
العظم : جمع ١. مفردش العظم " استخوان " ٢. مفردش العظيم " بزرگ "

٦- الخیام: جمع مكسر " خیمه ها - چادرها " - أمس: دیروز - غدا: فردا - اليوم: امروز

التمرين الثالث: أكتب المُحَلَّ الإِعْرَابِيًّا لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ.

اكتب: فعل و فاعله أنت مستتر - الم محل : مفعول به - الإعرابي : صفت - للكلمات: جارو مجرور - الـ (در معنای که) : صفت - تحتها خط : جمله صله (جمله ای بعد از موصول " الذى ، التي....)- تحتها: خبر مقدم - خط : مبتدای مؤخر

١- «رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً» پروردگارا در دنيا به ما نيكى و در آخرت {نيز} نيكى بده.

آت : فعل دو مفعولي - نا : مفعول به اول - حسنة : مفعول به دوم - الآخرة : مجرور بحرف جر

٢- «جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ» حق آمد و باطل نابود شد. الحق : فاعل - الباطل : فاعل

٣- «وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ» از بردباری و نماز ياري بجويد.

استعينوا : فعل و فاعله واو بارز - الصبر: مجرور بحرف جر - الصلاة: معطوف

٤- «إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ.» بـ گمان حزب خدا چيره شدگان اند.

إن: حرف مشبه بالفعل - حزب : اسم إن - الله: مضاف اليه - الغالبون : خبر إن مفرد (چون اسم است)

٥- «كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ» هر کسی چشنه مرگ است.

كل: مبتدأ - نفس: مضاف اليه - ذاتقة: خبر مفرد - الموت: مضاف اليه

التمرين الرابع: أكتب كِلَمَةً مُنَاسِبَةً لِلتَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَّةِ مِنْ كَلِمَاتِ نَصِّ الْدَّرِسِ وَ التَّمَارِينِ.

اكتب: فعل و فاعله أنت مستتر - كلمة: مفعول به - مناسبة: صفت - للتوضيحات: جار و مجرور - التالية: صفت - من الكلمات: جار و مجرور - نص: مضاف اليه - الدرس: مضاف اليه - التمارين: معطوف

١- إِبْنِي الصَّغِيرِ. بـ ۲ بِنْتِي الصَّغِيرَةِ. بـ ۳ أَعْلَى الْجَبَلِ وَ رَأْسُهُ. قـمة (جمع: قـمم) ٤- مـكان وـقوف السـيـارات وـالـحـافـلاتـ. مـوقـف ٥- سـيـارـةـ نـسـتـخـدـمـهـاـ لـلـعـمـلـ فـيـ الـمـزـرـعـةـ. جـرارـةـ ٦- صـفـةـ لـجـهاـزـ أـوـ آـلـةـ أـوـ أـدـاءـ بـحـاجـةـ إـلـىـ التـصـليـحـ. معـطلـ (خـرابـ)

التمرين الخامس: للترجمة.

قد كـتبـ التـمـريـنـ: تمـريـنـ نـوـشـتـهـ شـدـهـ اـسـتـ. قد + ماضـ:	١- كـتبـ: نـوـشـتـ
ماـضـ نـقـلـ كـتـبـ: مجـهـولـ	

لـمـ لـتـكـتـبـ دـرـسـكـ؟ـ بـرـايـ چـهـ درـسـ اـتـ رـاـ نـمـيـ نـوـيـسـ؟ـ	لـمـ لـتـكـتـبـ دـرـسـكـ؟ـ بـرـايـ چـهـ درـسـ اـتـ رـاـ نـمـيـ نـوـيـسـ؟ـ
: ماـضـ منـفـيـ سـادـهـ يـاـ نـقـلـ	

آـلـصـدـيقـانـ تـكـاتـبـاـ: دـوـ دـوـسـتـ نـامـهـ نـگـارـيـ كـرـدـنـدـ.	٢- تـكـاتـبـ: نـامـهـ نـگـارـيـ كـرـدـ
تـكـاتـبـ الزـمـيلـانـ: دـوـ هـمـ كـلاـسـ (ـهـمـكـارـ)ـ نـامـهـ نـگـارـيـ كـرـدـنـدـ	رجـاءـ، تـكـاتـبـاـ: لـطـفـاـ نـامـهـ نـگـارـيـ كـنـيـدـ

مُنْعِثُ عَنِ الْمَوَادِ السُّكَّرِيَّةِ: از مواد قندی منع شدم. منعت ماضی مجهول	۳- مَنَعَ: بازداشت، منع کرد
شَاهَدْنَا مَا يَعْلَمُ بِالظَّرِيقِ: مانعی را در راه دیدیم.	لَا تَمْنَعُنَا عَنِ الْخُروجِ: ما را از خارج شدن منع نکن

لَنْ نَمْتَنِعَ عَنِ الْخُروجِ: از خارج شدن خودداری نخواهیم کرد. لَنْ + مضارع : آینده منفی	۴- امْتَنَعَ: خودداری کرد
كَانَ الْحَارِسُ قَدِ امْتَنَعَ عَنِ النَّوْمِ: نگهبان از خوابیدن خودداری کرده بود. كَانَ + (قد) + مضارع : ماضی بعيد	لَا تَمْتَنِعُوا عَنِ الْأُكْلِ: از خوردن خودداری نکنید- لای نه

لِمَ مَا عَمِلْتُمْ بِوَاجِبَاتِكُمْ؟ چرا به تکالیفتان عمل نکردید؟	۵- عَمِلَ: کار کرد، عمل کرد
الْعَمَالُ مَشغُولُونَ بِالْعَمَلِ: کارگران مشغول کارند. الْعَمَالُ: مبتدا ، مفردش العامل - مشغولون : خبر مفرد	أَتَعْمَلُونَ فِي الْمَصْنَعِ؟ آیا در کارخانه کار می کنید؟

إِلَهِي، عَامِلُنَا بِقَضْلِكَ: ای معبد من، با بخشش با ما رفتار کن	۶- عَامَلَ: رفتار کرد
إِلَهِي، لَا تُعَامِلُنَا بِعَدْلِكَ: ای معبد من با عدالت با ما رفتار نکن.	إِلَهِي، لَا تُعَامِلُنَا بِعَدْلِكَ: ای معبد من با عدالت با ما رفتار نکن.

قَدْ ذَكَرَ الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ: مومن پروردگارش را یاد کرده است (قد + ماضی : ماضی نقلی)	۷- ذَكَرَ: یاد کرد
قَدْ يَذْكُرُ الْسُّتْنَاذُ تَلَمِيَّهُ الْقُدَمَاءَ: گاهی استاد دانش آموزان قدیمی اش را یاد می کند (قد + مضارع : گاهی ...).	ذُكِرْتَ بِالْخَيْرِ: به نیکی یاد شدی (مجهول)

جَّدِي وَ جَّدِي تَذَكَّرَاني: پدر بزرگ و مادر بزرگم را به یاد آوردن.	۸- تَذَكَّرَ: به یاد آورد
لَا أَتَذَكَّرُ يَا زَمِيلِي: ای هم کلاسی من ، تو را به یاد نمی آورم. (لای نفی)	سَيَتَذَكَّرُنَا الْمُدَرِّسُ: معلم ما را به یاد خواهد آورد (س ، سوف + مضارع: آینده مثبت)

التمرين السادس: ترجم النص التالي، ثم عَيْنِ الْمَحَلَّ الإِعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهُ حَطْ.

سمكة الشهم من أعجب الأسماك في الصيد. ماهی تیر انداز از عجیب ترین ماهی ها در صید است.

سمكة: مبتدأ - من أتعجب : خبر بصورت شبه جمله (جار و مجرور)

إِنَّهَا تُطْلُقُ قَطَرَاتِ الْمَاءِ مُتَتَالِيَّةً مِنْ فَمِهَا إِلَى الْهَوَاءِ بِقُوَّةٍ تُشَبِّهُ إِطْلَاقَ السَّهِيمِ

او قطرات آب را پی در پی از دهانش به هوا پرتاب می کند با قدرتی که به پرتاب نیزه شباهت دارد.

و تُطلِقُ هذَا السَّهْمَ الْمَائِيَّ فِي اتِّجَاهِ الْحَشَرَاتِ فَوْقَ الْمَاءِ. وَ اِيْنَ نِيْزَهَى آبِينَ رَا بَهْ سَمَتْ حَشَراتَ بَالَّاَيِّ آبَ پِرْتَابَ مِنْ كَنْدَ.

تطلق: فعل و فاعله هي مستتر- هذا : مفعول به - السهم : مشار إليه - المائي : صفت (نعت) - في اتجاه : جار و مجرور -
الحشرات : مضاد إليه - فوق : قيد مكان - الماء : مضاد إليه

وَعِنْدَمَا تَسْقُطُ الْحَشَرَةُ عَلَى سَطْحِ الْمَاءِ تَبْلُغُهَا حَيَّةً. وَهُنَّا كُمَّا كَهْ حَشَرَه بِرَوْيِ آبِ مِنْ افْتَدَ آنَ رَا زَنْدَه مِنْ بَلْعَدِه.

عندَ قيدِ زمان - ما : زائد - تسقط: فعل - الحشرة: فاعل - على سطح: جار و مجرور - الماء: مضادٌ إليه - تبلغ: فعل و فاعله هي مستتر - ها : مفعول به - حيّة: حال مفرد و صاحبها "ها"

هُوَاهُ أَسْمَاءِ الْزَّيْنَةِ مُعَجَّبُونَ بِهِذِهِ السَّمَكَةِ - علاقمندان (هوداران) ماهی های زینتی شیفته‌ی این ماهی هستند.

هواة : مبتدأ (جمع مكسر مفرد هاوي اسم فاعل) - أسماك : مضارف إليه - الزينة: مضارف إليه - معجبون : خبر مفرد (اسم مفعول) - بهذه : جار و مجرور - السملكة: مشار إليه

وَلِكِنْ تَغْذِيَّتُهَا صَعْبَةً عَلَيْهِمْ لِأَنَّهَا تُحِبُّ أَنْ تَأْكُلَ الْفَرَائِسَ الْحَيَّةَ.

ولی غذا دادن به آن براپیشان دشوار است چون او دوست دارد شکارهای زنده بخورد.

لَكْنَ : حرف مشبّه بالفعل - تغذية : اسم لكنّ - ها : مضاف إليه - صعبة : خبر لكنّ مفرد - عليهم : جار و مجرور - أَنْ : حرف مشبّه بالفعل - ها : اسم أَنْ - تُحِبُّ : فعل و فاعله هي مستتر " خبر أَنْ بصورت جمله " - أَنْ : حرف ناصب - تأكل : فعل و فاعله هي مستتر - الفرائس : مفعول به - الحيّة : صفت

سَمَكَةُ التِّلَابِيَا مِنْ أَغْرَبِ الْأَسْمَاءِ تُدَافِعُ عَنْ صَغَارِهَا وَهِيَ تَسِيرُ مَعَهَا.

ماهی تیلپیا از عجیب ترین ماهی ها هست از بچه هایش دفاع می کند در حالی که همراه آنها حرکت می کند.

سمكة: مبتدأ من أغرب: خبر بصورة شبه جملة - صغار: مجرور به حرف جر واو حالية - هي تسير معها: جملة حالية
ها: اسم إنّ تعيس: خبر إنّ بصورة حمله

إنها تعيش في شمال إفريقيا. وهذه السمكة تبلغ صغارها عند الخطير ثم تخرجها بعد زواه.

آن در شمال آفریقا زندگی می کند. و این ماهی هنگام خطر بچه هایش را می بلعد و پس از برطرف شدن خطر آنها را بیرون می اندازد. هذه: متدا تبلع: خبر - صغار: مفعول به - ها در تخریجها :مفعول به

التمرين السابع: عَيْنِ «الحال» في العبارات التالية.

١- مَنْ عَاشَ بِوْجَهِينَ، ماتَ خَاسِرًا. هر کس دو رو زندگی کند زیاندیده می‌میرد.

خاسراً : حال مفرد (چون اسم است) صاحب حال (مرجع حال) هو مستتر در مات

٢- أَقْوَى النَّاسِ مَنْ عَفَا عَذَّوْهُ مُقْتَدِرًا. قوى ترين مردم کسی است که دشمنش را مقتدرانه ببخشد

مقتداً : حال مفرد (چون اسم هست) صاحب حال (مرجع حال) هو مستتر در عفا

٣- عَنَدَ وُقُوعِ الْمَصَابِ تَذَهَّبُ الْعَدَاوَةُ سَرِيعَةً. هنگام وقوع مصیبت ها دشمنی به سرعت می‌رود (نابود می‌شود)

سریعه : حال مفرد - صاحب حال : العداوه العداوه : فاعل و صاحب حال

عند : قید زمان - وقوع : مضاف إلیه - المصائب : مضاف اليه - تذهب : فعل - العداوه : فاعل " اسم ظاهر " - سريعة " حال و
صاحبها " العداوه "

٤- مَنْ أَذَنَبَ وَ هُوَ يَضْحَكُ، دَخَلَ النَّارَ وَ هُوَ يَبْكِي. هر کس گناه کند در حالی که می‌خندد وارد آتش می‌شود در حالی که می‌گرید.

واو حالیه : در حالی که هو يضحك : جمله حالیه هو يبكي : جمله حالیه

صاحب حال (مرجع حال) هو مستتر در أذنب و دخل

من: اسم شرط در نقش مبتدا - أذنب يبكي: خبر - أذنب : فعل شرط و فاعله هو مستتر - دخل : جواب شرط و فاعله هو
مستتر - النار : مفعول به

٥- يَبْقَى الْمُحْسِنُ حَيَاً وَ إِنْ نُقلَ إِلَى مَنَازِلِ الْأَمْوَاتِ.

نيکو کار زنده می‌ماند اگر چه به جایگاه های مردگان (قبرها) منتقل شود.

حيياً : حال مفرد - المحسن : فاعل و صاحب حال (مرجع حال) - الأموات : مفردش " ميت "

٦- إِذَا طَلَبْتَ أَنْ تَنْجَحَ فِي عَمَلَكَ فَقُمْ بِهِ وَحِيدًا وَ لَا تَتَوَكَّلْ عَلَى النَّاسِ.

هرگاه خواستی در کارت موفق شوی ، تنها به آن اقدام کن و بر مردم تکیه نکن.

وحيداً : حال مفرد - أنت مستتر در فعل امر " قم " - واو عطف

التمرين الثامن: عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْمُفَرَّدِ وَ جَمِيعِهِ.

١. سمکات : سمکات " صحيح " توجه " سمک : أسماك "

٢. صحيح

٣. صحيح

۴. صحيح

خطأ: أخطاء

خطيئة: خطئات ، خطايا

۵. غلط

طعام : أطعمة

مطعم : مطاعم

۶. صحيح

۷. صحيح

۸. صحيح

شَعْبَةٌ : شَعُوبٌ

شَعْبَةٌ : شَعُوبٌ

۹. غلط

أَعْظَمٌ : أَعْظَمٌ توجه " عِظامٌ مِنْ توانِدِ جَمِيعِ عَظِيمٍ (بَزَرْكَ) يَا عَظِيمٍ (اسْتَخْوَانَ) "

عَظَمٌ : عِظامٌ

۱۰. غلط

بَاشَدَ.

مِثَالٌ : مِثَالٌ ، مُثَالٌ توجه " مَثَلٌ : مَثَالٌ - " - مِثَالٌ : مِثَالٌ "

مِثَالٌ : تَمَاثِيلٌ

۱۱. غلط

سَنَةٌ (سَالٌ) : سَنَواتٌ ، سَنَونٌ ، سَنِينٌ توجه " سَنَةٌ : چُرتٌ "

سَنَةٌ : أَسْنَانٌ

۱۲. غلط

عَصُورٌ وَأَعْصَارٌ

۱۳. صحيح

تَوْجِهٌ : اسْمَ فَاعِلٍ اَنْدَ

۱۴. صحيح

إِبْنٌ : أَبْنَاءٌ ، بَنْوَنٌ ، بَنِينٌ

بَنْتٌ : بَنَاتٌ

۱۵. صحيح

۱۶. صحيح

۱۷. صحيح

۱۸. غلط

۱۹. صحيح

درس دوم عربی دوازدهم – در کنکور ۹۸ - ۹۹ - ۱۴۰۰

تجربی ۹۸

۱- «صَعَدَ الّْذِوَارُ كُلُّهُمْ جَبَلَ النُّورَ لِزِيَارَةِ غَارِ حَرَاءِ إِلَّا مَنْ لَمْ يَقْدِرُوا عَلَى الصُّعُودِ!»:

۱) همه زوار برای دیدار غار حراء در کوه نور، از آن بالا رفتند مگر آن کسی که نمی توانست بالا برود!

۲) زائران همگی برای زیارت غار حراء از کوه نور بالا رفتند مگر کسانی که برای صعود قدرت نداشتند!

۳) همه زائران بخاطر زیارت غار حراء کوه نور را در نور دیدند جز آنها که قدرت بالا رفتن نداشتند!

۴) زوار همگی به دیدن غار حراء از کوه نور صعود می کنند جز آن کس که نمی تواند صعود کند!

۲- «لَمَا وَصَلَتْ إِلَى الْمَلْجَأِ الْمَقْدَسِ الَّذِي كَانَ يَقْعُدُ فَوقَ جَبَلٍ مُرْتَفِعٍ رَأَيْتُ أَنَّهُ لَا يَصْلِ إِلَيْهِ إِلَّا مَنْ لَهُمْ قُوَّةً أَكْثَرًا!»: هنر ۹۸

۱) وقتی به پناهگاه مقدس که بالای کوه بلندی قرار داشت رسیدم دیدم که فقط کسانی که قدرت بیشتری دارند به آن می رسند!

۲) هنگامی که به آن پناهگاه مقدس که بالای کوهی بلند واقع است رسیدم، دیدم کسانی که نیروی بیشتر دارند تنها به آن می رسند!

۳) هنگام رسیدن به پناهگاه مقدسی که در بلندی کوه مرتفع واقع است، دیدم فقط کسانی که قدرت بیشتری دارند، به آن می رسند!

۴) وقتی به آن پناهگاه مقدس رسیدم که در بلندی کوه مرتفعی قرار داشت، کسی را ندیدم که به آنجا برسد مگر کسانی که نیروی بیشتری داشتند!

زبان خارجه ۹۸

۳- ﴿لَا تَهْنِوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ...﴾:

- ۱) سستی مکنید و غمگین مشوید زیرا شما برتر هستید ...
- ۲) سست مشوید و غم مخورید در حالیکه شما هستید برتران ...
- ۳) شما را «وهن» دست ندهد و چار حزن نشوید چه شمایید برتران ...
- ۴) چار «وهن» و سستی نشوید و غم مخورید چه برتر از همه شمایید ...

ریاضی خارج کشور ۹۸

۴- ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً، فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ...﴾: مردمان

- ۱) امّتی واحد بودند، پس خداوند پیامبران را مژده آور مبعوث کرد ...
- ۲) امّت یگانه ای بوده اند، آنگاه خداوند پیامبرانی هشدار دهنده فرستاد ...
- ۳) ابتدا امّت واحد بودند، سپس الله پیامبرانی را هشدار دهنده برانگیخت ...
- ۴) درآغاز امّتی یگانه پرست بوده اند، آنگاه الله پیامبرانی را مژده دهنده برانگیخت ...

ریاضی ۹۸

۵- ﴿إِنَّمَا وَلِيَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا...﴾:

- ۱) ولی شما فقط الله است و رسول او و کسانی که ایمان آورده اند ...
- ۲) همانا ولی شما خداوند است و پیامبر و هر کس ایمان بیاورد ...
- ۳) سرور شما بدون شک الله است و پیامبر و آنکه ایمان آورده است ...
- ۴) بدرستی که خداوند سرور شما است و رسول او و کسی که ایمان آورده است ...

هنر ۹۸

۶- ﴿... الَّذِينَ يُقْيِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾:

- ۱) آنها که در حال رکوع کردن نماز می گزارند و زکات می دهند!
- ۲) کسانی که اقامه نماز می کنند و زکات می دهند و در حال رکوع هستند!
- ۳) آنان که نماز را اقامه می کنند و در حال رکوع کردن زکات خود را می پردازند!
- ۴) کسانی که نماز را برقا می دارند و در حالی که در رکوع هستند زکات را می دهند!

ریاضی ۹۸

۷- «إِنَّهَا مِنْ أَعْجَبِ الْأَسْمَاكِ، تَغْذِيهَا صَعْبَةٌ عَلَى الْهَوَاءِ لَا تَهَا ثُحبٌ أَنْ تَأْكُلْ صَيْدَهَا حَيًّا!»:

- ۱) آن از ماهیهای عجیبی است که تغذیه اش برای علاقمندان سخت است برای اینکه دوست دارد شکار زنده بخورد!
- ۲) او از شگفت ترین ماهیانی است که برای علاقمندان، غذا دادنش سخت است زیرا او خوردن زنده شکار را دوست دارد!
- ۳) او از ماهیان شگفت آوری است که برای علاقمندان، تغذیه اش سخت دشوار است زیرا زنده خوردن صید را دوست دارد!
- ۴) آن از عجیب ترین ماهیهای است، غذا دادن به او برای علاقمندان دشوار است زیرا دوست دارد که صید خود را زنده بخورد!

^٨- «من ابتعد عن الأميال النفسانية شاباً و أقبل على العلوم النافعة، فلعل قلبه يملأ إيماناً!»

٨- «من ابتعد عن الأميال النفسانية شاباً و أقبل على العلوم النافعة، فلعل قلبه يملاً إيماناً!»:

- ۱) هرکس از تمایلات نفسانی جوانی دور شود و به علوم سودمند روی کند، شاید قلبش از ایمان پر شود!
 - ۲) اگر کس در جوانی، از خواهش‌های نفسانی دوری کند و به علوم سودمند روی بیاورد، شاید قلب خود
 - ۳) کسی که در جوانی، از خواهش‌های نفسانی دور شده به علوم سودمند روی بیاورد، امید آن است که قلب
 - ۴) هرکسی که از امیال نفسانی چوانی دوری کرده به علوم سودمند روی کند، امید است که قلب خویش را

٩- عین الصحيح: ریاضی خارج کشور

۱) رأيت معلّماً مسروزاً و هو يحب على أسئلة التلاميذ: معلّم را در حالی که خوشحال بود دیدم که به سؤالات دانش آموزان پاسخ می داد!

۲) حار (جاء) وقت الامتحانات و أتّهم غافلهم عنها: زمان امتحانات فراسید درحال، که شما از آن غافا، هستید!

۳) دعوت صدقی، و هو بكتب رساله: دوستم را دعوت کردم در حال، که نامه ای نوشته بود!

۴) سُبَّاعِ الدُّلُوْلِ أُمَّهٗ مِتَسْمَةً: فِرْزَنْد در حال، که خندان است به مادرش، کمک می‌کند!

٩٨- «كان الطالب الناجح يُحصي أعماله الحسنة لأصدقائه و هو يذكر مشاكل كان قد تخلص منها!»: عمومي انساني خارج كشور

۱) دانش آموزی که موقّع بود کارهای خوش را برای دوستانش می‌شمرد حال آنکه مشکلاتی را که از آنها خلاص شده بود سان می‌کرد!

۲) دانش آموز موفق، کارهای خوبش را برای دوستانش می شمرد در حالیکه مشکلاتی را که از آنها رهابی یافته بود بیان می کرد!

۳) دانش، آموز موفق، که کارهای خوبش را برای دوستیانش می‌شمرد مشکلات، را که از آنها رهاب، بافته بود سان می‌کرد!

۴) دانش آموز موفق کارهای خوبش را برای دوستانش شمرده مشکلات رها شده از آنها را بیان کرده بود!

۹۸ کشور خارج انسانی عمومی

١١ - عَنِ الصَّحِيفَةِ

۱) ان تحلسما ف، الّصف هادئن؛ اگر آدام در کلاس بنشیند،

۲) و تستمعها الـ . کلام . استماعاً: و سخنانه | ا به خوب . شنوند

٣) سأؤكّلكم بعضاً، آيات دا باتان مـ، خوانـ،

٤) لا تأخذون منها الا العبة المقصودة: كواز آنها عبتهما، تأشبّه بذاته، كي يدعا

۹۸ . انسان . داخا . عموم

٢- «عن الصّحّة»

۲) آنچه که فرماندهی خواسته می‌باشد و تواند از ناحیه بزرگداشت

٤) الكذاب يتظاهر بالصدق وإن يظهر الكذب في وجهه: دروغگو تظاهر به راستگویی می کند اگر چه دروغ از چهره اش نمایان بوده است!

عمومی انسانی خارج کشور ۹۸

۱۳- عین الجملة التي ليست فيها الحال:

۱) يُصبح الناس مسرورين في فصل الرّبيع بعد مشاهدة الطّبيعة الخضراء!

۲) إن يَصْنَعُ المهندسون البيوت مُحَكَّمَةً لَا تُهَدِّدُ الحوادثُ أكثر المدن!

۳) قد تَرَى تداخلُ روابطِ الإنسانِ وَالبيئةِ وَهُوَ مُضَرٌّ للطّبيعةِ!

۴) إن التلميذ الذي لا يُطَالِع دروسه و هو يفهمها ليس ناجحاً!

رياضي ۹۸

۱۴- عين ما فيه الحال:

۱) جاء لنا مدعّوون كثيرون و جاء صاحبُ البيتِ و استقبلهم بحفاوةٍ!

۳) جاء الضيوف الكثيرون و هم يتكلّمون عن ذكرياتِ الضيافةِ!

رياضي خارج کشور ۹۸

۱۵- عين الخطأ في ضبط حركات الكلمات:

۱) هُوَ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْلَّبُونِيَّةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغَارَهَا!

۳) كَيْفَ كَانَتْ أَخْلَاقُ الطَّالِبِ الَّذِي كَانَ يَتَلَقَّبُ إِلَى الْوَرَاءِ!

عمومی انسانی داخل ۹۸

۱۶- عين الخطأ في ضبط حركات الكلمات:

۱) يَبْلُغُ الصَّادِقُ بِصِدْقِهِ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُ بِإِحْتِيَالِهِ!

۳) يَتَمُّ التَّوازُنُ فِي الطَّبَيْعَةِ مِنْ خَلَلِ وُجُودِ رَوَابِطِ مُتَدَاخِلَةٍ! ۴) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايَشًا سِلْمِيًّا!

۱۷- «ما فهمت لماذا هجرني أحبتني و فرّحوا عذاتي، وأنا كنت أحبهُم دائمًا و أرجوهُم في حياتي!»: اختصاص انسانی خارج ۹۹

۱) نفهمیدم چرا دوستانم از من جدا شدند و دشمنانم را شاد کردند، درحالیکه من همیشه آنها را دوست می داشتم و در زندگیم به آنها امیدوار می بودم!

۲) چیزی که نفهمیدم این است که چرا دوستانم رهایم کردند و دشمنانم شاد شدند، حال آنکه همیشه دوستانم می دارم و در زندگی به آنها امیدوارم!

۳) آنچه نفهمیدم این بود که چرا دوستانم از من جدا شده دشمنانم را شاد کردند، و من دائمًا آنها را دوست داشته و به آنها در زندگی امید دارم!

۴) نمی فهمم چطور دوستانم از من جدا شدند و دشمنانم را شاد کردند، وقتی که همیشه دوستان داشته و در زندگیم به آنها امید داشتم!

۱۸- «كَادَ الْمَعْلُمُ يَبْدأُ تَدْرِيسَهِ إِذْ دَخَلَ الصَّفَّ أَحَدُ الطَّلَابِ وَقَطَعَ كَلَامَ الْمَعْلُمِ وَهُوَ حَجِلٌ مِنْ تَأْخِرِهِ!»: زبان خارجه ۹۹

۱) معلم تدریش را شروع می کرد که یکی از دانش آموزان با شرمندگی از تأخیر خود، وارد کلاس شد و سخن معلم را بُرید!

۲) نزدیک بود معلم درس خویش را آغاز کند که دانش آموزی ناگهان داخل کلاس شد و کلام معلم را با خجالت از دیرکردنش قطع نمود!

۳) نزدیک بود معلم درس خود را آغاز نماید زمانی که یک دانش آموز به کلاس داخل شد و سخن معلم را بربد و او از تأخیر خویش شرمنده شد!

۴) معلم تدریس خود را داشت شروع می کرد ، که ناگهان یکی از دانش آموزان وارد کلاس شد و در حالی که از تأخیر خود شرمنده بود سخن معلم را قطع کرد!

زبان خارجه ۹۹

۱۹- «عامل الناس مثلما تُحب أن يُعاملوك، ولا تكن ذا وجهين!»:

۱) با مردم آنطور رفتار کن که دوست داری با تو رفتار کنند، و دو رو مباش!

۲) طوری با مردمان معامله نمای که دوست داری با تو دادوستد شود ، پس دوچهره نباش!

۳) با مردم همانطور معامله کنید که دوست داشته اید با شما عمل کنند ، پس از دو رویان نباشید!

۴) به گونه ای با مردم رفتار کنید که دوست می دارید با شما رفتار شود و دارای دو چهره مباشید!

۲۰- عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ : «رَبِّمَا تَسْتَطِعُ أَنْ تَمْلَكَ كُلَّ مَا تُرِيدُ، وَأَنْتَ ظَالِمٌ، وَلَكُنْ عِنْدَمَا يَدْعُوكَ مُظْلُومٌ، تَفْقَدُ كُلَّ مَا مُلِكَتْ فَقَدَانَاً أَبْدِيًّا!»: بتوانی هرچه را بخواهی مالک شوی ، ولی وقتی که یک مظلوم تو را نفرین کند ، همه آنچه را بدست آورده ای از دست می دهی !

اختصاصی انسانی داخل ۹۹

۱) شاید / با ستمکار بودنت / مطمئنًا

۲) چه بسا / در حالیکه ستمکاری / تا ابد

۳) شاید / حال آنکه ظالمی / تا زمانی

ریاضی ۹۹

۲۱- عَيْنَ الصَّحِيحِ :

۱) الْعَمَلَاءُ هُمُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ لِرَاحَةِ النَّاسِ!

۲) الْخَيْفُ: هُوَ الَّذِي لَا يَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ!

۳) الْبُحْرَيْدَةُ: يَدْخُلُ مَاءَ الْأَنْهَارِ فِيهَا وَ هِيَ أَكْبَرُ مِنَ الْبَحْرِ!

زبان خارجه ۹۹

۲۲- عَيْنَ الْخَطَأِ :

۱) الأَرْجُلُ: يَمْشِي إِلَّا إِنْسَانٌ بِهَا!

۲) الْمُتَفَرِّجُ: الَّذِي يُشَجِّعُ الْلَّاعِبَ فِي الْمُسَابِقَةِ!

۳) السَّائِحُ: مَنْ يُفَرِّجُ النَّاسَ لِزِيَارَةِ الْأَنْتَارِ التَّارِيْخِيَّةِ!

ریاضی ۹۹

۲۳- عَيْنَ مَا فِيهِ الْحَالَ :

۱) إِنَّ شَجَرَةَ الْخَبْزِ شَجَرَةٌ عَجِيبَةٌ وَ تَحْمُلُ الْأَثْمَارَ فِي نِهايَةِ الْأَغْصَانِ! ۲) رَأَيْتُ شَجَرَةَ الْخَبْزِ وَ هِيَ تَحْمُلُ أَثْمَارَهَا فِي نِهايَةِ أَغْصَانِهَا!

۳) رَأَيْتُ شَجَرَةَ الْخَبْزِ الَّتِي تَحْمُلُ الْأَثْمَارَ فِي نِهايَةِ الْأَغْصَانِ! ۴) شَجَرَةُ الْخَبْزِ شَجَرَةٌ تَحْمُلُ أَثْمَارَهَا فِي نِهايَةِ أَغْصَانِهَا!

اختصاصی انسانی داخل و خارج ۹۹

۲۴- عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ «الحال» :

۱) لَا تَسَامِحُوا وَ أَتَمْ تَحْسِبُونَ أَنَّ لَكُمْ فَرَصَةً كَثِيرَةً،

۲) لَا تَجْدُونَ الْفَرَصَةَ كَثِيرَةً وَ هِيَ قَلِيلَةٌ وَ قَصِيرَةٌ دَائِمًا،

۳) فَيَجِبُ أَنْ تَسْتَفِيدُوا مِنَ الْفَرَصَةِ وَ لَوْ كَانَتْ قَلِيلَةً!

- ١) هي آلة تساعد المزارعين!
 ٣) تُستخدم في المزارع عادةً!
 ٤) تَجَرّ نفسها على الأراضي الزراعية!

٢٦- «مَنْ يَرِي النَّاسَ صِغَارًا، كَالَّذِي هُوَ واقِفٌ عَلَى قَمَّةِ الْجَبَلِ، يَرَاهُ النَّاسُ صَغِيرًا أَيْضًا»: رياضي ١٤٠٠

- ١) آنکه مردم در نظرش کوچکند، مثل کسی است که بر قله ای از کوه ایستاده، او هم در نظر مردم کوچک من نماید!
 ٢) هر کس مردم را کوچک دید، همچون کسی است که بر قله ای در کوه ایستاده، مردم هم او را کوچک من بینند!
 ٣) کسی که مردم را کوچک من بیند، چون کسی است که بر قله کوه ایستاده، مردم نیز او را کوچک من بینند!
 ٤) هر آنکه مردم را کوچک انگاشت، همان کس است که روی قله کوه ایستاده، مردم هم او را کوچک من انگارند!

٢٧- عَيْنُ الْخَطَا:

١) بالحلم عن السفيه يكثُرُ الأنصارُ: برباري بر نادان ياران را زياد من کند!

- ٢) سَيَأْتِي الْغُدُّ بِكَثِيرٍ مِمَّا لَا تَعْرِفُونَ: فردا بسیاری از آنچه را نمی دانید، خواهد آورد!
 ٣) اللَّهُ الَّذِي يَنْصُرُ الْمُجَاهِدِينَ وَهُمْ قَلِيلُونَ: خدا کسی است که مجاهدان را با اینکه اندکند یاری من کند!

٤) يُوجَدُ التَّفْطُّ تَحْتَ طَبَقَاتِ الْأَرْضِ بَعْدَ مَرْوِرِ قَرْوَنِ: نفت زیر طبقات زمین بعد از گذشتן قرنها یافت میشود!

٢٨- «إِنْ شَاهَدْتَ أَحَدًا قد وَصَلَ إِلَى الْقَمَّةِ فَإِنَّهُ كَانَ يَتَحرَّكُ عِنْدَمَا كَانَ الْآخِرُونَ نِيَامًا!»: زبان خارجه ١٤٠٠

- ١) اگر کسی را دیدی که به قله رسیده است، قطعاً زمانی که دیگران خفته بودند او حرکت من کرد!
 ٢) اگر مشاهده کردی کسی به قله ای رسیده، حتماً در حرکت بوده است وقتی دیگران خوابیده بودند!
 ٣) اگر کسی را که به قله ای رسیده است ببینی، قطعاً حرکتی داشته در حالیکه دیگران خوابیده بودند!
 ٤) اگر مشاهده کنی کسی را که به قله رسیده، قطعاً در حالیکه دیگران خوابیده بودند من خواست حرکت کند!

٢٩- «دُعَا الشَّرْطِيُّ جَمَاعَةَ الْمُشَاغِبِينَ إِلَى التَّزَامِ الصَّمْتِ، وَهُوَ مَا كَانَ قَدْ فَكَرَ كَيْفَ يَطْلُبُ مِنْهُمْ أَنْ يَقُومُوا بِذَلِكَ!»: پلیس گروه رياضي و تجربی خارج ١٤٠٠

- ١) شلوغ کار را فرا خواند و آنها را به پاییندی به سکوت ملزم کرد، و به چگونگی عمل کردن آنها فکر نکرده بود!
 ٢) آشوبگر را به پاییندی به سکوت دعوت کرد، در حالی که فکر نکرده بود چگونه از آنها بخواهد بدان عمل کنند!
 ٣) پر سر و صدا را به ایجاد سکوت فراخواند. اما فکر نمی کرد که آنها چگونه باید به آن عمل کنند!
 ٤) پرهیاوه را به رعایت سکوت دعوت کرد، ولی به اینکه چگونه باید سکوت کنند اصلاً فکر نمی کرد!

١) قد نُعَوِّدُ أَنفُسَنَا عَمَلاً جَيِّداً وَ سَيِّئَاً: گاهی خودمان به کار خوب یا بدی عادت من کنیم،

٢) وَ يُصْبِحُ تَغْيِيرُهُ كَدَاءٌ لَا مَعَالِجَةَ لَهُ: وَ تَغْيِيرُ دَادِنَشِ گاهی مثل بیماری است که درمان ندارد.

٣) وَ تُجَذِّبُ إِلَيْهِ لَا عنْ عَزَمٍ: وَ در حالیکه تصمیمی بر آن نداریم بسوی ما کشیده من شود،

٤) وَ نَعْمَلُهُ وَ نَحْنُ غَافِلُونَ عَنْهُ!: وَ آن را انجام من دهیم در حالی که از آن غافل هستیم!

١٤٠٠ - «دَعْ مِنَ الْذَّكَرِيَاتِ مَا يُزَعِّجُ قَلْبَكَ وَ يَجْعَلُكَ خَائِبًا، لَأَنَّهَا تَمْنَعُكَ مِنَ التَّقدِيمِ!»: عمومی انسانی خارج

١) فروگذار آنچه را که دلت را آزده من سازد از خاطرات بالمید کننده، زیرا مانع پیشرفت تو من شود

٢) از خاطرات آنچه را که دلت را آزده من کند و تو را نالمید من سازد رها کن، زیرا آنها تو را از پیشرفت باز من دارد!

٣) از خاطرات آنچه که قلبت را آزده من کند، ترک کن، زیرا مانع برای پیشرفت تو من شود!

٤) ترک کن آنچه را که قلبت را آزده من کند و خاطراتی که نالمید من گرداند، زیرا تو را از پیشرفت بازمی دارد!

١٤٠٠ - «لَا يَحْزُنْنِي قَوْلُ الَّذِينَ يَتَكَلَّمُونَ عَنِي جَاهِلِيَّنِ، وَ أَنَا أَعْلَمُ جَهْلَهُمْ!»: عمومی انسانی

١) قول کسانی که از جهل من سخن من گویند و من جهالتshan را من دانم، نباید مرا ناراحت کند!

٢) سخن آنان که در مورد من حرف من زند در حالیکه جاھلند و من به جهلهشان آگاههم، ابدأ ناراحتمن نمی کند!

٣) هیچگاه سخن کسانی که درباره جهل من حرف من زند حال آنکه من جهالتshan را من دانم، ناراحتمن نمی کند!

٤) نباید گفتار کسانی که در مورد من جاھلانه سخن من گویند مرا ناراحت کند، در حالیکه من آگاه به جهلهشان هستم!

١٤٠٠ - عَيْنُ الصَّحِيحِ: عمومی انسانی

١) مَا أَسْرَعَ مَرْءَتِ السَّنِينِ مِنِ الْعُمُرِ وَ نَحْنُ فِي غَفْلَةٍ: سالهای عمر به سرعت من گذرد و ما در غفلت هستیم!

٢) إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً فَاعْمَلْ حَسَنَةً حَتَّى تُعَوَّضَ مِنْهَا: هرگاه کار بدی را انجام دادی کار نیکی انجام بده تا آن را جبران کنی!

٣) يَصْنَعُ الْإِنْسَانُ أَشْيَاءً تُحَوّلُ الظَّلَامَ إِلَى الضَّوءِ: انسان با ساختن اشیائی تاریکی را به روشنائی تبدیل کرده است!

٤) إِفْرَازُ السَّائِلِ الْمُطَهَّرِ مِنْ لِسَانِ الْقَطِّ جَعْلَهُ حَيْوانًا خَاصًّا: گربه با ترشح مایع پاک کننده از زبانش حیوان خاصی شده است!

١٤٠٠ - عَيْنُ الْخَطَا: عمومی انسانی خارج

١) أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحَلْمُ عِنْدَ الغُضْبِ وَ الصَّبْرُ عِنْدَ الظُّمْعِ: برترین کارها برداری هنگام خشم است و صبر هنگام طمع !

٢) لَا تَجْمَعُ مِنَ الْمَالِ وَ انتَ لَا تَدْرِي لَمَنْ تَجْمَعُ: از مال و ثروت جمع مکن در حالیکه تو نمی دانی برای چه کسی جمع من کنی!

٣) إِذَا سَلَمْتَ مِنَ الأَسْدِ الْمُفْتَرِسِ فَلَا تَطْمَعْ فِي صَيْدِهِ: هرگاه از شیر درنده در سلامت ماندی به شکار کردنش طمع مکن!

٤) إِنَّ الْمُجَاهِدِينَ بَاعُوا أَرْوَاحَهُمْ وَ اشْتَرَوْا الْجَنَّةَ: جهادکنندگان جانهای خود را فروختند تا به بهشت برسند!

٣٥- «نستهلك الأسمدة الكيميائية بكثرة و نحن نعلم أن استخدامها الكبير يؤدي إلى الاختلال في نظام الطبيعة!»: اختصاصي انساني خارج ١٤٠٠

- ١) ما از کودهای شیمیایی زیاد استفاده می کنیم حال آنکه می فهمیم که کاربرد زیادشان اخلال در نظام طبیعت بوجود می آورد!
- ٢) ما کودهای شیمیایی را زیاد مصرف می کنیم در حالی که می دانیم که بکار بردن زیادشان به اخلال در نظام طبیعت منجر می شود!
- ٣) ما کودهای شیمیایی زیادی مصرف می کنیم با اینکه می دانیم که بکار بردن زیادشان اختلال در نظام طبیعت را بوجود می آورد!
- ٤) ما از کودهای شیمیایی زیاد استفاده می کنیم با وجود اینکه فهمیده ایم که زیاد بکار بردنشان منجر به اختلال در نظام طبیعت می شود!

٣٦- «إن فات عمرك في الضلالة، فلا تيأس من رجوعك إلى الحق مُستعيناً بإرادتك!»: اختصاصي معارف ١٤٠٠

١) اگر عمرت را در ضلالت نابود کردی، از بازگشت خود به حق به یاری اراده ات نباید نامید شوی!

٢) اگر عمرت در گمراهی از دست رفت، از بازگشتت بسوی حق در حالت کمک گرفتن از اراده خود نامید مشو!

٣) اگر عمرت در ضلالت نابود شده نباید به برگشتنت به حق نامید شوی حال آنکه از اراده ات مدد می جویی!

٤) اگر عمرت را در گمراهی از دست دادی، به برگشتن خود بطرف حق در حالیکه از اراده ات کمک می گیری مأیوس مشو!

٣٧- «كشاورز را دیدم در حالی که محصول را جمع می کرد». عین الصحيح: رياضي ١٤٠٠

١) شاهدتُ فلّاحاً و هو يجمع محصوله.

٢) شاهدتُ فلّاحاً و هو يجمع المحصول.

٣)رأيُتُ الفلاح و هو يَجمعَ مَحْصُولاً.

٣٨- عین الخطأ عن المفردات: هنر ١٤٠٠

١) يزرع الفلاح مزرعته أكثر من مدة واحدة. (متراوف) ← مزارع، تارة

٢) كان من الشعائر الخرافية تقديم القديان للإله. (جمع) ← أقرباء، آلهة

٣) لن تتعارف إلا أن تكون شعوباً و قبائل. (مفرد) ← شعب، قبيلة

٤) نحن نكده أن نسافر بسيارة معطلة. (متضاد) ← نحب، مصلحة

٣٩- عین الخطأ عن «الجرارة»: زبان خارجه ١٤٠٠

١) تجّرّ نفسها على الأرض.

٢) وسيلة كالسيارة تُصنع في المصنع.

٣) قد تُستخدم لنقل السيارات المعطلة إلى موقف التصليح.

٤٠- عین الصحيح عن المفردات: عمومي انسانی ١٤٠٠

١) نعلم أن للبط غدّة طبيعية بالقرب من ذنبها. (جمع) ← غدد، ذنوب

٢) عندما نمسي على الرمال الحارة تحرق أقدامنا. (متراوف) ← نسيء، رجال

٣) اشتدت الرياح و حدثت اعاصير في تلك المنطقة. (مفرد) ← رائحة، إعصار

٤) أظهر لنا أصدقاؤنا صدقهم و هم من المصلحين. (متضاد) ← أضرار، المفسدين

١٤٠٠ اختصاصي انساني خارج

٤١- عين «دؤوب» حالاً:

١) ليتنني أصبح دؤوباً في اكتساب العلم!

٢) لا يتقدّم في الحياة إلا من يحاول دوّوباً!

٣) من كان أميراً يجب أن يكون دؤوباً و حليماً!

١٤٠٠ رياضي

٤٢- عين الخطأ في ضبط حركات الحروف:

١) العلم نورٌ و ضياءٌ يقذفه الله في قلوب أوليائه.

٢) رُبَّ كتابٍ تجتهد في قراءته، ثم لا تحصل على فائدة منه.

٣) عندما ينقطع تيار الكهرباء في الليل، يغرق كُلُّ مكانٍ في الظلام.

٤) في يومٍ من الأيام شاهد جماعةٌ من المسافرين واقفين أمام المسجد.

١٤٠٠ تجربى

٤٣- عين الخطأ في ضبط حركات الحروف:

١) أتمنى أن أتشرفَ مع جميع أعضاء الأسرة لزيارة مكة المكرمة.

٢) يحب أن يكون كلامه ليناً على قدر عقول المستمعين لكي يقنعهم.

٣) عندما يتأكد الطائر من خداع العدو وإنقاذ حياة فراخه، يطير بعثة.

٤) أمرهم ذو القربيـنـ لأن يأتوا بالحـديـدـ والـثـاحـسـ فـوـضـعـهـماـ فيـ ذـلـكـ المـضـيقـ.

١٤٠٠ هنر

٤٤- عين الخطأ في ضبط حركات الحروف :

١) عَلَيْهِ أَن لا يَتَدَخَّلَ فِي مَوْضِعٍ يُعَرِّضُ نَفْسَهُ لِلْتَّهَمَّ.

٢) سُئِلَ النَّبِيُّ (ص): أَيُّ الْمَالِ حَيْزٌ؟ قَالَ: زَرْعٌ زَرَعَهُ صَاحِبُهُ.

٣) إِنَّصَلَ السَّيِّدُ مُسْلِمٌ بِصَدِيقِهِ مُصَلِّحُ السَّيَّارَاتِ لِكَيْ يُصَلِّحُ سَيَّارَتَهُمْ.

٤) سارَ مَعَ جُيُوشَهُ نَحْوَ الشَّرْقِ فَأَطَاعَهُ كَثِيرٌ مِّنَ الْأَمِمِ وَاسْتَقَبَلُوهُ لِعَدَالِتِهِ.

١٤٠٠ رياضي و تجربى خارج

٤٥- عين الخطأ في ضبط حركات الحروف:

١) لِلْزَرَافَةِ صَوْتٌ يُحَذِّرُ الْحَيَوانَاتَ حَتَّى تَبْيَعَدَ عَنِ الْحَاطِرِ.

٢) اثنان و ثمانون تقسيم على اثنين يساوي واحداً و أربعين.

٣) لا تظلم كما لا تُحب أن تُظلم وأحسن كما تُحب أن يُحسن إليك.

٤) أنا أَذَكَّرُ جَبَلَ النُّورِ الَّذِي كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ جَرَاءِ الْوَاقِعِ فِي قِمَتِهِ.

کلید سؤالات

۱	دو	۱۱	یک	۲۱	دو	۳۱	دو	۴۱	دو
۲	یک	۱۲	یک	۲۲	سه	۳۲	چهار	۴۲	چهار
۳	دو	۱۳	یک	۲۳	دو	۳۳	دو	۴۳	دو
۴	یک	۱۴	سه	۲۴	چهار	۳۴	چهار	۴۴	سه
۵	یک	۱۵	سه	۲۵	چهار	۳۵	دو	۴۵	دو
۶	چهار	۱۶	چهار	۲۶	سه	۳۶	دو		
۷	چهار	۱۷	یک	۲۷	یک	۳۷	چهار		
۸	سه	۱۸	چهار	۲۸	یک	۳۸	دو		
۹	دو	۱۹	یک	۲۹	دو	۳۹	یک		
۱۰	دو	۲۰	دو	۳۰	چهار	۴۰	چهار		

آدرس کanal آموزش عربی حسن اسدی در تلگرام: @asha0